

Հ Ա Ն Գ Է Ս Ա Չ Գ Ա Յ Ի Ն

ԹԻՒ 12 ԱՍՏՎ

1878

ՓԵՏՐՎԱՐ 7 ԾԱՐԱԹ

ԷՆԿԻՐԻՒՅԻ
ՀԱՍՈՒՆԵԱՆ ԿՈՂՄԸ
ՈՏՔԸ ԵԼԱԻ

ՍՍ.ԱՅՆ ՇԵՐ ՈՒՏԵԼՈՎ, ԾԱԿԷ ԾԱԿ

ՓԱԽԱԻ

Պիրազ միւտեթունէն պէրու սոյիւր մու-
հապէր կիպի էնկիրիւտէ տախի միլլէթ խը-
բըլմարը իշխակմէմքոտ իքէն հէր.քէս բա-
համ քէստի իշի իքէ մէշուլ իքէն, եսնի
գավկանա կիրիչէնիքը դաղէ կողունին քէօչէ-
տէ իքէն, ախպադ օղու հօիօ մաւսապա-
հաղը կապետին էլինատ սոմաք լծէքէսին.

սինիս այլմընտա կիլլէնմիշ իքէն, կըրան օղ-
լու կըմէս աշկանըն պաճաարնտու սիքէրլէն-
միշ իքէն, Միւմիքիւ Բէթէր թոխտու այ-
թընըն տիպիտէ ինչէմէքոտ իքէն, միսկին
Պէսէս տախի հօպպի կիլին մէսէլտէի արա-
սընտա սիվիշմէքոտ իքէն, չէյթան պուն-
լարը տիւրթէրէք շու ամիտէրի թէշիիդամթ
չարքիսինի չըղըրըպ, պապարընը կիլլէնմիշ
օղան եէրլէրինտէն տչարը չըգաղլար.

ԹԻՐՎԻՊԻ

«Ալանըլըլը թախըմըղ ուսուլ զաղըլըլա-
լըմ»

ճամաըղը շու քօթուլէրին էլինտէն խա-
բաղըմ.

Սմանըն հօպպիճիլիմ օլթաւըլա փըս-
լըմը միլլէն.

Շու կօղէլ իշի չախաղըրդտա պօղուխ-
լուխ վերմէ :

* * *

Ղըղ սօճա հայտէ շարապ պօտօճոնօ
տօլտուրալըմ ,

Սկօշ իլէ մէսէլտէխ արասընա չըխալըմ ,
Ճանըմըղը շու քօթուլէրին էլինտէն խա-
րալըմ ,

Վէ պու սէնէ կօղէլ կօղէլ պիր բարկե-
նէդ եարալըմ :

* * *

« Իշ պու պէյիթլէրի թեքարըատըրտան
սօնկրայ հայտէ մէյտանա չըգալըմ աղա-
լարըմըղն զավղասընա պախալըմ , տէյէ-
րէք ծնար վարմաքտա իքէն պիզտէ պուրա-
սա հոգևոր աղօթքարա տուրալըմ , Սուրբ
Ղըյմէսի իմաստա չաղըրալըմ , ճանըմըղը դա-
նըմըղը նուրումնըղ կօզաէն չըխարալըմ ,
Իշտէ կէլիօրըղ պիլիմքիլէր տուրուն սա-
Յալըմ , Հայօստան կէլմէ վաթիպիթ , տամ
սամասըր կարպիթ , Ֆիրէնկիսաան չօրթինի
Պէտիկ , այը զուլախ օղլու օճիպ , տէօշէյի
ղուրումնաղ աշիք , քերկէֆ պաճախ մանիկ ,
պէլն չըլտըն ասօտիկ , չըթղըրալըմ թիւ-
թէք , զարախըլան օղլու պէօճէք , քալա-
րան թաթարը կըլըրկ , իըմ իըմ պէտօս ,
ուստա զաչաղը կիրկոս , տէքէ կօզ մարկօս ,
թօփալ պօհօս , պուրըղար ալայըլսըլը գիրա-
պայղարըն զավաղանընըն ալթընա կիրիպ
աչկանաստան պիրէր եանմըչ օտօն էլէ կէ-
չիրիպ , շու ճան կէօղլէրի խարալը քօթու-
լէրի զօլաճախըղ , կօղումնըղ այտըն զըղ
լար , շարապըղ հաղըրընսընըղար , պիլիմ
քիլէր զավղայա պաչըատըր :

« Քօթուլէրտէն սաւեագ եէյօրըղար , տմա դա-
րար եօխ , ճամըմըղը ալտօլար , հօռա թէքէ-
կօրըղար , սէվինճըրինտէն բէնճէրիլէրին տէ-
միրէրինի ըսըրըկօրըղար , խօրօղ կիպի սըչը-

րաեօրըղար , քօթուլէրի ճամտան սըչարը զօ-
վուեօրըղար :

« Հէլէ պախըն հէլէ ամանըն օղլու , դասե-
տէն տանկուլ օղլու մէնչէն վաղ վերիեօր ,
տիյնէյին տին զարտաչըղար , ալտեըմըղն մա-
լումու տուր քի կէրէք սըրթըմըղլա տաչ տու-
շուպ կէրէք զըղարըմըղըն պօյնումնտարի ալ-
թունըղարը սաթարախտան սօղրա շու ճամըմը-
ղը եարապ պու խատար սէնէլիք հայըրտան
այըրըղըմըղլաան պէրի , կօղէլ կօղէլ կէ-
չիմէխտէ իքէն , շու քօթուլէր կէլիպտէ
ճամըմըղը էլիմիղաէն զարապ հօրօղ կիպի
պաչըմըղըն օճօտա էօթմէլիլէրինտէն օ
ղատար կօճօմօղէ կիթմիչիտի քի , արթըխ սա-
պըր սապըր տէտիք վէ չաթլամախ տէրէ-
ճէսինէ կէլաիք , հէլէ շիւքիւր պու կուն
ղանըմըղը վէ ճանըմըղը կօղաէն չըխարալ
շու ճամը ալաալիտիք , իմօի ճիւմիլէմիղ պիր
աղըղ բիւշման ամէլն տուտընը օխուեալըմ ,
սօղրա քիլիսէնին վանքընա չէքիլէլիմ , թէք-
միլ տուարըղը օրհնաղ շուր իլէ սիլիպ կօ-
ղօմօղ այտըն պու կունէ եէթիլաիք տէյէ-
լիմ , հօպպի կիլաէն ախրօչիլիլաէն բագը
թախըմըղարըն կէթիլտտիլէլիմ :

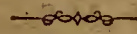
« Գերապայճառըմըղ պին եաչապըն
արթըք տառաճըխ եէրլէրտէ պատարախ
սէօյլէմէյէլիմ :

« Երանէլի Ս . կամխաստըն հրաչըքընը կէօր-
աիւք , գօթունուն մօմու եաթարեա զասար
եանար , իշտէ պիզտէ գօթուլէրին մօմունու
սօնաիւրաիւխ , զանախլէրինէ բիւֆ տէյի
իւֆլէտիլ վէ զիֆիր խարալըխտա պըրախ-
տըխ :

« Ստամպօլա մէլիթուպ եաղըլըն , վար-
թիպիթլէր կէլին , զանբանալը չանղանալը
սայնաուր սէօյլէնսին , զարուլարըն չախախ-
լարը տէյիչիին , ճանըմըղըն կամբանա
վուրուլուն , պու իւչիլըղարըմըղ իւմիւ
ախնեալարա տաղըլըն , շու հէրէտիկոս ալ-

մանւարդ անփ օրսուն, առպէլ տօսպէլ սուա-
պոխն տաապէս ամէն» : Տէր անմէզ հիւ-
քիւմէթ թարափրնտան կէլէն մէմուրլարըն
քէնտիլէրիննն օրատան կիթմէլէրիննի վէ քի-
լիսէյի թէրք իթմէլէրիննն էմրի իշխալիննէ,
« հէյ վախ, երնէ՞ մի ճըլխ ճըլխարխ, եի-
նէ՞ մի աչըխաա զալարխ, հէմ տայախ եէ-
տիխ հէմ դօթուլէրին կուլուննի օրտուխ,
զալսըն քաչալըմ, բազըյը դօթուլէրէ պը-
րախըն» սէյէրէք քուզու կիպի հիւքիւմէթ
մէմուրլարըն էօնիւնտէ տիւշիւպ հէր քէլ
պիէր եէրէ տազըլմըլլար :

Երկինքն խնար մը ինկաւ, կիւր յանար զու-
ցոյնկուսն, կիսն աչ տակ վերջը երրայիքնեքուն :

ՅՕԳՈՒՍԾԻՆ ՄԵԹՈՒԹԵՆԷՆ

ՄԻ ՎՍԽՆԱՐ ԿՍՐԴՍ

Մեր Ազգին մէջ ամէն ընտանեկան զը-
ւարճութիւնները պարզութեամբ էր, բայց
վերջին ատեններս Սէլէէ և «...»-ն
բառերը ընտանիքներէն շատերու մէջ չորա-
չար գործածուելուն պատճառաւ, մինչև
անդամ զուարճութեանց կերպերը փոխ-
ուելով ոչ մեծը և ոչ պղտիկը իւր չափը
ճանչնալ սխալ, ոգիւրից ըմպելեաց չտիէն
աւելի գործածուիլը, Գատրիլը ֆօլլան
և այլն Եւրոպական պարերը մտաւ մեր մէջ,
որ օրիորդի մը երխտասարդի մը քով հա-
մեստութիւն ըսուած բանդ չի մնաց :

Մենք ըսել չենք ուղեր թէ ընտանե-
կան խնճոյք մը եղած ատեն կուսքի պէս
ճուռնի բարև անք և կանայք իրարու երես
նայելով նստին, այլ կը փառխաքիմ որ,
մեր Ազգին առաւելագոյն մտաք որ մինչև
այսօր ճերը իւր պատկանուելի գիւրքին մէջ
պահուած է, կինը որ իւր հաւատարմու-

թեանը մէջ կը կենայ, մեր զաւակները որ
համեստութեան մէջ կապրին, անուանա-
կաշուութեան և Սուարէյի հանդէս ըսելով
տեսակ տեսակ անտեղութիւններ, չի պա-
տահին որ ունեցած խաղաղ կեանքերնիս
չաւրեմք : Քանզի ուրիշ ազգաց առջև մեր
ամեն ընտանոթիւնները և ձերքերը նա-
խանձելի է, միթէ պէտք չէ այս սկզբունքը
դէռ չարմատացած առաջն առնումք, և
մեր զուարճութեանց մէջ նոր մտաց չափա-
դանցութիւնները հեռացնեմք, ահաւասիկ
կը ներկայացնեմք անցեալ շարաթ Սուրբ
Սարգսի օծնախմբութեան առթիւ տան մը
մէջ կատարուած իրարութիւններն, որ մեր
ըսածը հաստատած է :

Մտունով չըլլայ Պօլսոյ թաղերէն մէկուն
մէջ, տան մը մեծին անունը ըլլալով ժամը
երկուքը կ'անցնի կսկսին դրացիներէն և
ազգականներէն շատեր վիզիթայի դալու,
խահվէ անուշ բաժնուլիէն վերջը օղիի բը-
րթը օրթան կուզոյ շէ շէմբան ըսելիք
քէն մէյ մ'ալ կը նայիս մէջերնուն կարաւ
պետ աղա անուն զուարճախօս ճանչցուած
մէկը սուքի ելլալով կսկսի սա պէս պօ-
ւալ :

★ Ճանրմ Ալլահ իշուն օրսուն, նէ
տիր պու սիւքիւթիւք պու նաղէնիմ միւր-
վէթըւր բաքը օրթանայ կէլտիքաէն սօնիւրայ
արթըք շու դրայց դըլըզըլը լափլար, բօլիթի-
դա լափլարը, դատընճա կէօրիւշմէլէրի պիւր
թարափա պըրագըն, չօճուքըր շու մանի-
տէն շաքքիտէն պիւր շէյ պուշլանայըմ, լա-
փին սօնու կէլմէլ :

Կարնպետ աղային այս խօսքին վրայ
ստակալի ջնճում մը կը բրթի թէ մատու-
գէրնեքուն և լմէ միւսիւներուն մէջ տեղը,
և միաբերան «...» խաղը կըս-
կըսուի, կարնպետ աղան իւր ըրած առա-
ջարկութեան դտած ընդունելութեանը վրայ

հրճուելով « եւրոյն շնորհք » կը պօռար , մէկ կողմէն դաւաժներն կը պարպուէր , ամենուն դուխը չափէն աւելի կը տարնոր , և միւս կողմէն երիտասարդներն ու կիներն խումբեր կազմելով հետեւեալ խօսակցութիւնները կը լլար մէջերնին :

— Քուսիկ շուքարչքի Սէրգիսին դըզ գարտաչընրն եանընտրի դըզը թանըրսն :

— Սօդ :

— Ծօ պաք նէ կիւղէլ կէօղէրի բերբէքէրի , առամ էօլլըրիւմ , քէօռ օլայրմ :

— Էյ պէ այըբ տըր էօթէտէն Մարալին գարտաչը սիյնէտօր պիղի :

Ուրիշ տեղ մը :

— Միւսիւ Միհրան , եթէ պար մը առաչարկուելու ըլլայ , անպատճառ սա տէքօլթէ հաղնող օրիսրդը ինձ տամայ պիտի առնեմ :

— Ոչ բառեկամ կը նէռէք , ես առդէն անցեալ տառի այս տօնախմբութեան եւր գաւցեալ հոս եկամ էի , ինձ տամա եղած էռ այն օւլտուգը , և բօլգայի առեն խել մը սիւսհառակիան խօսքէռ խառու առտասանած եմք , անոռ համառ ձեռ այս խօսքըրդ անխոհեմութիւն կը սեպեմ :

— Կը ներէք բարեկամ ես ձեր ունեցածին աչք չեմ տնկեր , քովի ընկերն ալ ես կառնում :

Մնիկն մը քաջուած մատմաղէլի մը քով պարսն մը երթալով :

— Բերուղիկ սա մենախլին ճօթը կամացուկ մը բռնէ :

— Ծօ անօթ է կիներ ինչ է բրածգ , դիմայի նտաղները կը տեսնեն :

— Քա չէ ձանբմաննք խօսքի են տալմիշ եղեր , դուն հելէ բռնէ :

— Ինչ գրիր միւսքդ աճապ , իչտէ բրունեցի :

— Էյ ափէրիւմ Սնդեր կապը ձեռքդ մնայ :

— Քուղում էնօրճան ըսէ , ինչ էր միւսքըրդ :

— Բերուղիկ միւսքս դրեր էի քի նախիմ դուն սա բաղմութեան մէջ ինձնէ զատուրիչի աչք ունիս տէյի , մէյէր չունիս եղեր :

— Սնա էնօրճան , էկէր Պօղոս ճան աղային անունին դիչերուան պէս խաղալու առենը , սա կուղ էլլպիսին հեա խաղալու ըլլաս նէ , իրաւոր մէյ մնալ երեսդ չեմ նայեր :

— Հոգդ մի ըներ , դուն դրած իքէն էլպիսը ինչ պիտի ընեմ :

Այս միջոցին շարքիները մանիները քիշ մը կը հանդարտին , օղիին բլաթը մէկ կողմը կը դրուի , աւմօնիկով դատրիլ մը կըրկըսի , տամաներ և գալստեղներ պարելու կեղէն , անդին նոր մետաներ խաղալ չի դիմաւորուն համար կնիկին երիտասարդներու կը յանձնէին , միւսը խեղճ ու կրակ խոր երկանը մատմաղէլի մը հեա դիբկ դիբիլ խաղալուն վրայ կը նախանձէր , խումբին մէջ պարսն մը բնակեաց զօրութեանէն մտաւմաղէլի մը ձեռքը այնչափ սխմած էր որ եթէ աւմօնիկին ձայնը չըլլար « վայ մարիկ » պառալը պիտի ըսուեր , վերջապէս խաղը ըննցաւ և ամէն անհատ իւր տեղը բաղմեցաւ :

— Քա վույ կրտեր կին մը խոր ընկերին , սա իմ դալստիէլս ան ինչ բատանայ մէկն էր :

— Ը՛հ խլինս բէք աղէկուկ սղայ մընէր , քա անանկ ալ թամ աղտօր կը խաղայ կոր քի , դաւոցած առեննիս երեսը եանախիս քովէն չի զատեց :

— Անոր համար էր քի երեկդ ալ նրգ :

տամ. տեղէն հազար անդամ սուրբ վրայ ելաւ :

Ս.իս կըսեր զուանը քով կայնող երիտասարդ մը մատնապէլի մը, այս իրիկուն կեանքիս երջանիկ օրերէն մէկն է եղեր օրիորդ, որ սովաներով ձեր սան առջիկն անցած ասե՛նս, աչքերս ձեր սիրուն դէմքը տեսնելէ զատ ուրիշ բանի մը արժանացած չէր, բայց այս իրիկուն Սէրգիս աղային տնունը մեզ պատճառ ըրաւ ոչ թէ իրարու հետ տեսնելու այլ գրկախառնութեամբ պարելու ալ, չի խօսիր օրիորդ :

— Ինչ խօսիմ միւսիւ, իմ սիրտին ձեր վրայ ունեցած համարումը եթէ խմանալ կուզէք, ինչ որ ըսիք ես ալ նոյնը կ'երկրորդեմ :

— Ո՛հ ուրեմն կեցցէ օրիորդ, անունիդ բարեհաճեցէք չնորհ ընելու :

— Վերդ ինեայ :

— Ո՛հ ինչ քաղցրիկ անուն, իմ անունս ալ Պօզոս է :

— Բո՛ւրէ որ Բօլ է Վերժին անունները կը կրեմք :

— Այս կըջանիկ եմք այն անունները կրելուս, ուր էր թէ Բօլ է Վերժինի մէկս, գեղջիկական այգիներուն մէջն ըլլայինք և ճանբան հողնած աստեղիգ ձեզ իմ կանակս առնէի :

— Ճանբմ ինչ է ատմինտէն պէրի կը խորսթէք կոր սոս զուանը առջիւր Պօզոս :

— Բան մը չէ մայրիկ, մատնապէլը ասաղաքաչխական հարցում մը ուղղեց ինձ կը բացատրէյի կոր :

— Պօզոս հայտէ գնայ տեղը Դասէ, աղջիկանը հարբ տէմինտէն պէրի աչքը-արնկէր քեզի կը նայի կոր ամօթ է :

— Այսպէս ըմպելեաց զօրութենէն ամենը մէյակէ անպայել քնթնայրի մ.ժ կը գանուեր :

Կարապետ աղան ըսեա կէնճերը գլխացը առեր « Սեվէտ սէնի սուրբ ֆագար սեվիտ էֆէն-րի » խողը մէկ քանի անգամ իրարու վրայ կրկնել կուտար, անդին միւսները օրիորդներու հետ « Կօճակս գտեք » համբաւաւոր երգը կերգէին, օրիորդ մը պատանի մը գինի հրամայուցած ատեն մէզէ մի ուտեր, վար եկու՛ք քեզի համար զատ մէզէ մը պուհած ունիմ անկէ տամ կըսէր, ձերունինները իրարու քով նստած այս աստիճան տնտեսութեաները գլխակալ թեղպիճնին կը քաշէին և իրենց թուներուն այս յառաջադիմութեանները տեսնելով առջի իրիկունէն իջելը ոչ « Եկեացէ » և ոչ ալ « Իարձո զանձն իմ », աղօթքները մնաց, որ ասար անգամ չը կըրէնէին :

Վերջապէս գրիչիս չի ներէր ասկէ ետքը եղածները նկարագրելու, միայն մէկ խօսքով սա չափ կըսեմք որ, այն Սուարէն ժամը տասնը կէսն էր վերջ առաւ, բայց մինչև այսօր նոյն գիշերը ներկայ գտնուող օրիորդները և կիները կերած կամիստուն ցաւերը չնն կըցեր մոռնալ, Սէրգիս աղան միայն բուն մը մոռցեր էր ընելու, եթէ վերջին իրրամէն ետքը ամէն մէկ կանանց մէյակէ օխոյ ալ լարացոյր Բօլի Բօլի բաժներ նէ շատ մի՞՞ք բնայիք մը պիտի ըրամ կըլլար :

Ս Ն Տ Ե Բ Ն Ա Ս Ա Կ Ս Ը

Հեռեկալ նամակը որ արտոնց հասցիէ ասկէ երկու ամիս առաջ ՚ի Պօլիս զրկուած ըլլալը իւր ամսաթուէն յայտնի է, Ղալաթիոյ շիտակ ճամբուն վրայ գտնուած տէրը յայտնի չըլլալուն համար հրատարակելու խնդրանք, մեզ խրկուած է որ կը

յուսամբ տէրը գանուելով թէ նամակին պատասխանը կը գրէ և թէ պահանջեալ 210 դահեկանը յերկիր զրկելով ետքէն տալիք սոկոսներէն կազմաւի :

ՊԱՏՃԷՆ ՆԱՄԱԿԻ

Ի Աստուծոյ ծառայ քեօ խայր Մնացականից , և ծնող մայրից , եղբայր Կազարից , Արրահամից , Մըրտոյից , ամիջակօսոյից , քեալօր , Մանուկից , ամիջամեղքօնից խապէ սիրով պարիէվ , իմ սիրելի որդի Կիկոյի և միզ հարցնող պարիէվ , իմ սիրելի Կիկոյից իմանաս որ շատ սրխընդիի մընացինք Սէվանցնու Պաղտօն վէ Կօսօն էլան քէֆիլ հաճի Մըրտօ աղայից երկու խարիր քեառսուն զորուշ փարա առեցանք օր զիրս կիւքեա տեղդ : Աստուծոյ սերուն ընի որդի , չընի նեղանաս , մեր նեղութիւն տիւ կիտես փարցանք չկայ որ ցանք անի խաց վաստրկիլի , էս էլ պանի գէօրծի չեմ ինկերեմ մէջ տան տարին խարիր վաթծուն կուռուշ խարծ խառան կառնին ողջրի կամջուր թէնդիմաթ տիւ էտա տեղ քեանի որ կացեր ես ախարբըր Պաղտօյին մէկ լաճ ծնաւ անունը տրինք Կիկօ , մէկ լաճ ծնաւ անունը տրինք Շուշան մէկ լաճ ծնաւ անունը տրինք Կազար , տիւ ալ էտա տղէն էսա պարտք տաս թողնէս դաս քէղ էլ կարդինք մեր սրտից փախաքն առնինք , դարձեալ Արրահամից Կազարից Գեվէօր Մանուկից ամիջա Կօսօյից Պաղտօյից խապէ սիրով պարիէվ :

1291 Նույնեմբեր 8 Մառայ Տեառն Մնացական կիկօ

Գ Ը Թ Ը Ռ Ի Զ Մ

Քա մարդ աս ստուն եղաւ կը պէքիէյէմ կոր մտխարմները անօթի ծառաւ մեռան , պարէ գիշերը ծուկ բերեմ ըսիր նէ կտոր մը կանուխ կուգան :

— Ի՞նչ կըսէս կնիկ իմ բարկութիւնս ինձի հէրիք է , դուն ալ մ'եկցնիր :

— Ինչ եղար կենէ Չարչին մատս մէջն է ըսիր տէ սօղրա բարայ չըտուին :

— Չէ խումխարուէն Շըմէնարֆէր նրատայ հոս պիտի ելլայի , մէյ մ'ալ խալապալըլը շատ ըլլալուն չի կրցի չարուխ մը ելլել , ինձի առաւ մինչև Մախըր-Գեղ ստորաւ :

— Հա բիւթիւն սուս էս , սանքի ես չիյտէմ կոր , անոր ուրումթ ըլլալուն Չարչի չի գացիր , օրթախիթ կնիկը Ծնունդին սաս վէթ ըրաւ նէ ասօր ալ հավան աղէկ էր ելար գացիր սանքի ես փարխին չեմ :

— Քա սուս ըսելաւ ինչպարտք ունիմ , իրաւոր Շըմէնարֆէրը ինձի հոն տարաւ :

— Նասըլ Շըմէնարֆէրը տարաւ , օրթախիդ կնիկանը տավէթին ձայնը Շըմէնարֆէրին տիւտիւկին ձայնը ախանջդ չէ մտեր քի , վախթալը ելլայիր աէ կանուխկէկ տունիկդ գայիր :

* *

Ծօ ասօր թուարան վարժապետդ եկաւ :

- Չէ հայրիկ ,
- Էյ անցած շարթու :
- Հինգշարթի օրն եկաւ :
- Ի՞նչ դաս տուաւ նայիմ :
- Խնդիր մը տուաւ տահա չի կրցի լուծել :
- Ի՞նչ խնդիր է քի չի կրցիր լուծել :
- Ուսուցիչ մը 500 զրուշ ամսական ու :

նենայ, և Յ ամիս չ'առնելու ըլլայ նէ, ուսուցիչը ի'նչ կրնէ ըստ:

— Մօ աս խնդիրը լուծելը քու կարողութենէդ վեր է ետարում. ինչպէս եղեր է որ վարժապետդ ըսեր է քեզի:

— Քուզում հայրիկ ըսէ որ, տետրսկիս մէջը խնդիրը գրեցի, պատասխանն ալ գրեմ:

— Չաւակա հարցումին տակը « ինչ պիտի ընէ թաղականներուն և դաս տուած տղուն հօրը մօրը գերեզմանէն ազօթելու կակսի » գրէ:

— Աֆէրիմ հայրիկ, երկու օրէ կմտածեմ կոր աս պատասխանը չի կրցի դանել:

— Տառը տարու ալ ըլլաս աս խնդիրը չես կրնար լուծել: չ'ունքի քու խելքդ չի հասնիր, ասոր ալաճէպրայ կըսեն ետարում:

* * *

Կը լսեմք թէ անցեալ ընդհանուր ժողովոյ մէջ ձօնակողմեան երեսփոխաններէն մէկը յաճախ ոտքի վրայ ելլալով ուրիշին խօսքը ընդմիջած ատեն, բալթօին ծայրը մինչև մէջքը դալուն փոխանակ իւր խօսքը անդամաց և թէ ժողովուրդոց հասկցնելու, բանդալօնին աստի կարկուտութենքը ցոյց տուերէ:

Ժամանակին գեղութիւնը տեսնելով ետարում բանդալօն հագնելուն համար ծաղրել չի միտքերնիս. բայց հիշ որ չենէ անաչէն մարդ, ուրիշին խօսքը ընդմիջելու համար հազար անդամ ոտքի ելլալուդ ուսուցիկ մը տեղիկդ նստէ, իշտէ գիտես որ նստած տեղդ խախուտ է:

ՊԻԼՄԷՃԷ

Սուս եղիք սուս, գլուխս բռնեց, առեցնիդ բերքնիդ հասեր է, վայնի վրայ

տղայ ետթարն կարդաց տահա երևան չեղար, աս լսիօաները դուխս կապեր ես տէ, անլըման բալթցած հարսըս ըսեսնէ վերէն վար չիջնար, աս ի'նչ է սօն տարիքս կը քաշեմ օճախն ի վեր:

— Հեղպէթ նինէ տուտու, մայրիկս աչճի է քի կերակուր պիտի եփէ:

— Վայնի վրանիդ, ես չըլլամ նէ ինչս պիտի ուտէք չիյտեմ:

— Դուն ծերացեր ես, նայէ ֆօթօզ ունիս ինչ ըսելդ չիյտես կոր:

— Չըրբըզներ իմ ֆօթօզիս բան կըսէք մօրդ, պօնպէն ի'նչ ընեմ:

— Նայէ նինէ խաթուն, վերը մարիկս ինչ ազուր երդ կըսէ կոր, դուն խըզմէթէն պաշխայ բան չիյտես:

— Իրաւ ես տղայ, իրաւ ես, խենթը օրը ըրեր է խելքը օրը բնուեր է, կեսուրըս պիլմէճէ մը կըսեր ան է:

« Լօթէտէն կէլիւ պաճա, հրօքս կիյմիշ տէվրիշ մի տիր, տէվրիշ տէյիլ պիլմէմ նէ:

Էքսէսինատէ սեմերի վար, համալ մը տըր, համալ տէյիլ պիլմէմ նէ:

Իվի եանար, պարզը եանար, թիւրքի չաղըրըր, տէլի մի տիր, տէլի տէյիլ պիլմէմ նէ »:

— Նինէ, աս ի'նչ պիլմէճէ է:

— Իշտէ կիտծէք, լոկը սնիմ կըսէք կը պտտիք, հօշ որի պիտի ելնէք, հօրերնուդ մօրերնուդ, խելք ունինք կըսեն կը նստին, օր մը ուտելու բան մը չը գտնան նէ խելքերնին պիտի ուտեն:

— Ճանըմ նինէ սա պիլմէճէն չըսես:

— Ետարում իշտէ « Մայրանկէօզ » է քանի խաչին նէ շուրին մէջէն ծան կը հանեն, աննըման հարդ մարդ ալ իշտէ Մայրանկէօզին բրածը կընեն կոր:

— օօօօօ

ՔԱՂՈՒԱԾՔ

Կեանքը կախ մ'է, սրուն նողատին է
կատարելութիւն :

Կարելի եղածին շատի նուազ մեզանչելը
մարդուս օրէնքն է, ամենին չմեղանչել
երազելը, միայն հրեշտատիկ ներելի է, ինչ
որ երկնային է, մեղաց կենթարկի : Մեղ-
քը ծանրականութիւն մ'է :

Վ . Հիկո

Թշկի մը դուսը կրբեք պէտք չէ որ
դոց մնայ : Քահանային դուսը միշտ պէտք
է բաց ըլլայ :

Կանանց միտքը կը նմանի եղեմական
պարտեզին, սր առանց մշակուելու խիտ
գեղեցիկ պուտիներ կարտարեք :

Որչափ խելք ունենաս և որչափ ալ բան
դիտնաս, ճեպը մանկը չիզայ մի, հէշ
կուտ մը չես ընեք :

ՄԻՄՈՍ

Ա. Զ. Դ. Ե. Բ

Աղըլ էտեպ, վէ թէտղերի լիսան էօյ-
րէնմէք արդու խոհնէք վար խէ, թարա-
փրնա պույուրուն, ուճուղ ֆիլյաթ իլէ
էօյրէթմէյէ հաղըրըմ :

Տէլէ Մարաֆայ

Անոնք որ պարագաներէն ու աշխարհէն
ձանցրացեր և բժիշկներէն ալ յոյսերնին կու-

րեր են նէ, մեղի դիմեն անմեղապէս բոլը
ցաւերնին մօռցիւրու գեղ ունիմք :

Պաւել Ժանուշ Կիլի

Սուղ գեղերու սոսակ սոսակ խերերնին
անիծող հիւանդներ կան նէ, մեր քովը ա-
ժան Մարիլի ու Տէրիլի անունով գեղ մը ու-
նիմք ամեն հիւանդութիւններու կուգայ գիտ-
յած ըլլաք :

Սամբիա Շերդեֆհանէ

Թէգիսահրայ Եռտօյ

Քիսկէս քի ախ ամանի օրէնասի թուր-
քիսի էօյնէնէճէք, խտէյէճէք պրախ, միւս
աէքաւարնին վէնէճէք պմնա, քէմէնա ճու
էօկրէտէճէք, ցակիւտածայելիմ պէն :

Տէլէ ճիւնէ

Պ Ա Յ Մ Ա Ն Ք

ՄԻՄՈՍ չարաթը երկու անգամ, Չորեքշաբթի
և Շաբաթ օրերը կը հրատարակուի :

Բաժանարդագինն է տարեկան Դրշ. 100
Վ կցամսեայ 50

Գարս երթ ալիք փօստայի ծախքը առնողին փոյ է :

Որ և է նամակ և գրութիւն պէտք է ուղղախ
Համգիսի Արտօնատեր առ Սնտօն Սաղայեան

կ, Պոլիս Արտօն Համամ Խանայիլ փաշա խան :

Ծանուցման տալը 60 փարոյ է :

Մէկ թերթը 40 " "

ԱՐՏՕՆԱՏԵՐ ԵՒ ԽՄԲԱԳԻՐ

ԱՆՏՕՆ Յ. ԱԱԳԱՅԵԱՆ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ Ա. ՄԻՔԱՅԷԼԵԱՆ

ԳՕԼԱ ԱՊԱՏԱ ԿԱՄԱՐ ԻՍՏԱՅԻ ԴԱՏԱ ԽԱՅԻ